

## NTK synpunkter vid Näringsdepartementets hearing 28 mars 2012.

- God tjänstekonkurrens har skapats men att tillämpningen förutsätter evig reglering av grossistnivån.
- Viljan att investera i tjänstenivån är stark.
- Investeringsstegens teorier som förväntas leda till att tjänsteleverantörer (som ges möjlighet att träda in på marknaden genom tillträdesregleringen) så småningom ska investera i egna nät fungerar inte.
- Tjänsteleverantörerna förväntar sig att en dominant nationell grossistleverantör (dvs den tidigare incumbenten) ska fortsätta att bygga infrastruktur och leverera till villkor som staten och inte marknaden sätter.
- Nya accessnätleverantörer riskerar att slås ut eftersom prisregleringen alltid gynnar den leverantör som är störst om de reglerade priserna får genomslag som marknadspris.
- LRIC är en för komplex kostnadsmodell som uppenbarligen få kan förstå.

Mobiltjänster och mobilnät upplever en hausse. Den reglering som gäller där är endast tillträdesreglering för till respektive nät inkommande trafik. Det är lika tydligt att fastnätstjänster och fibernät inte utvecklas på samma sätt som mobilmarknaden. Fastnätstjänster har av historiska skäl en omfattande och detaljerad reglering som baseras på hur telekommunikationer fungerade på 1980-talet och tidigare.

Marknadsaktörerna (att döma av Bredbandsforum Ag II) anser att den regulatoriska oförutsägbarheten beror på att myndigheter och aktörer bedömer utifrån marknadsförutsättningar, medan domstolen dömer utifrån gällande regelverk. Bredbandsforum Ag II säger sig också ha utgått från *"... regeringens målsättning att täckningsmålen ska uppnås genom marknads försorg. Med marknads försorg avses i huvudsak att investeringar i och tillhandahållande av bredbandsinfrastrukturer och bredbandstjänster görs på kommersiella grunder."*

För att nå förutsägbarhet behöver marknads aktörer snarast börjar förhandla om och träffa kommersiella avtal avseende leveranser av nätinфраstruktur. Prisregleringsverktyget kan då nedprioriteras i betydelse. I verkligheten förefaller det vara just prisregleringen som både skapar oförutsägbarhet och bristande investeringsvilja. Erfarenheter från annan långvarig prisreglering bör avskräcka.

LEK vill ge tillgång till bra telekommunikationer. Detta *"skall uppnås främst genom att konkurrensen [...] främjas. Förpliktelser ska syfta till att skapa effektiv konkurrens"*. Konkurrens och investeringsvilja förefaller hittills inte nåtts vad avser fast nätinфраstruktur. För att råda bot på detta bör därför regeringen agera så att det blir tydligt:

- hur kostnadsbaserade priser ska tas fram
- när prisreglering ska användas och när den bör dras tillbaka
- hur PTS ska förhålla sig kring substituerbarhet kring mobilt och fast
- hur PTS främjanderoll kan förstärkas så att marknads aktörer träffar kommersiella avtal även på områden som är föremål för förhandsreglering

NTK menar att smärre justeringar i lagstexten knappast leder till förutsägbarhet. Det är branschens aktörer som har det största ansvaret. Regeringen bör agera så att detta ansvar tas. En tydlig främjanderoll för PTS kan vara en framgångsfaktor liksom en långsiktig syn på hur prisregleringen ska ut- eller avvecklas.

För Näringslivets telekommunikationsförbundet

Rune Nilsson